

Seq.

Lauda, Si-on, Salva-tó-rem, lauda du-cem et pastó-rem in hymnis et cánti-cis. Quantum po-tes, tantum au-de: qui-a ma-ior omni lau-de, nec laudá-re súffi-cis.

Lau-dis the-ma spe-ci-á-lis, pa-nis vi-vus et vi-tá-lis hó-di-e pro-pó-ni-tur. Quem in sacræ mensa ce-næ tur-bæ fra-trum du-odé-næ da-tum non ambí-gi-tur. Sit laus ple-na, sit sonó-ra, sit iucúnda, sit de-có-ra mentis iu-bi-lá-ti-o. Di-es e-nim so-lémnis a-gi-tur, in qua mensæ prima re-có-li-tur hu-ius insti-tú-ti-o. In hac mensa no-vi Re-gis, novum Pascha novæ le-gis Pha-se ve-tus térmi-nat. Ve-tustá-tem nó-vi-tas, umbram fu-gat vé-ri-tas, no-ctem lux e-lími-nat. Quod in cœna Christus gessit, fa-ci-éndum hoc expréssit in su-i me-mó-ri-am. Do-cti sacris insti-tú-tis, panem, vinum in sa-lú-tis consecrámus hósti-am. Dogma da-tur Chri-sti-á-nis, quod in carnem transit pa-nis et vi-num in sán-gui-nem. Quod non ca-pis, quod non vi-des, a-nimo-sa firmat fi-des, præ-ter re-rum ór-di-nem.